

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 13 aprilie 2017 –
Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte/ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-
DiBa AG**

(Cauza C-191/17)

(2017/C 239/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte

Pârâtă: ING-DiBa Direktbank Austria, o filială a ING-DiBa AG

Întrebarea preliminară

Articolul 4 punctul 14 din Directiva 2007/64/CE privind serviciile de plată în cadrul pieței interne (Directiva privind serviciile de plată) ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că și un cont online de economii care permite clientului (pe baza unei scadențe zilnice și fără o intervenție specială din partea băncii), să efectueze plăți prin telebanking într-un cont de referință (un cont curent în Austria) deschis în numele său, precum și retrageri din acest cont intră sub incidența noțiunii „cont de plăți” (articolul 4 punctul 14) și astfel în domeniul de aplicare al directivei?

⁽¹⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Den Haag, sediul din Amsterdam (Țările de
Jos) la 25 aprilie 2017 – X/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Cauza C-213/17)

(2017/C 239/30)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, sediul din Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Întrebările preliminare

1) Articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul Dublin ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că Italia a devenit stat membru responsabil de examinarea cererii de protecție internațională depusă de reclamant în acest stat la 23 octombrie 2014, în pofida faptului că Țările de Jos erau statul membru responsabil în mod normal, pe baza cererilor de protecție internațională, în sensul articolului 2 litera (d) din Regulamentul Dublin, introduse anterior în acest stat, dintre care ultima era încă în curs de examinare în Țările de Jos la momentul respectiv, întrucât secția [de contencios administrativ a Consiliului de Stat] nu soluționase încă apelul introdus de reclamant împotriva hotărârii [AWB 14/13866] pronunțate de rechtbank [Den Haag, sediul din Middelburg] la 7 iulie 2014 [...]